

PAZNOGCI (1) ai

G pl paznogcich.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „paznogiec”; pochodzący od paznokcia: Omnia persequuti sumus usque ad praesegmina unguium, Naymnieyżiżmi rzeczy nie opuścili aż y odrzázów álbo vczinków [lege: ucinków] páznokćich. Mqcz 377c.

Cf PAZNOKCISTY

HK